

16 Μαΐου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΚΙΝΗΤΑ ΣΤΕΛΛΑΣ ΓΑΛΑΤΑΡΙΩΤΗ ΛΙΜΙΤΕΔ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 352/87).

Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Εμπορία γης — Κριτήρια χαρακτηρισμού διάθεσης ως εμπορικής — Η γενική αρχή και το τελικό κριτήριο — Σφάλμα του Εφόρου στην κριθείσα περίπτωση.

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας με αποτέλεσμα την πλάνη περί τα πράγματα — Περιστάσεις στοιχειοθέτησης των δύο λόγων στην κριθείσα περίπτωση. 5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Φύση ενεργείας του ακυρωτικού δικαστηρίου. 10

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την σε βάρος της φορολογία εισοδήματος για το έτος 1978(77).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 15

1. Αναφορικά με το ζήτημα της εμπορίας γης, η γενική αρχή είναι ότι κάθε περίπτωση - πώληση - εξετάζεται και αποφασίζεται χωριστά, με βάση τα ιδιαίτερα στοιχεία και περιστάτικά της. Το ζήτημα είναι μικτό: Νομικό και πραγματικό. Αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση με την εφαρμογή του Νόμου στα γεγονότα και στις περιστάσεις της υπόθεσης. Σε μια σειρά υποθέσεων έχουν αναφερθεί κριτήρια, τα οποία όμως δεν είναι εξαντλητικά και κανένα από αυτά δεν είναι από μόνο του αποφασιστικής σημασίας. Το τελικό κριτήριο εί- 20 25

3 Α.Α.Δ. Ακίνητα Στ. Γαλαταριώτη Λτδ v. Δημοκρατίας

να: έχοντας υπόψη τα πραγματικά γεγονότα και το νόμο, μπορεί η συναλλαγή να θεωρηθεί ότι έχει το χαρακτήρα εμπορίας ακίνητης περιουσίας, ή είναι απλή ρευστοποίηση πάγιου ενεργητικού;

- 5 2. Η παράλειψη να γίνει η δέουσα έρευνα, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων, έχει ως αποτέλεσμα, λόγω της παράβασης των αρχών του Διοικητικού Δικαίου, την ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. Πλάνη περί τα πράγματα συνίσταται, είτε με τη λήψη υπόψη μη υφιστάμενου γεγονότος, είτε με τη μη λήψη υπόψη υπάρχοντος γεγονότος. Στην προκειμένη υπόθεση ο Εφορος παρέλειψε να διεξάγει τη δέουσα έρευνα αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα που περιέβαλλαν τις επίδικες πωλήσεις ακινήτων με αποτέλεσμα να επέλθει πλάνη περί τα πράγματα.
- 10
- 15 3. Προσφυγές εναντίον αποφάσεων του Εφόρου προσεγγίζονται από το Δικαστήριο όπως όλες οι άλλες προσφυγές κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού είναι ακυρωτικής φύσης. Δεν είναι Δικαστήριο ουσίας. Η εξουσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης και τη διακρίβωση εάν η Διοίκηση υπερέβη τα ακραία όρια της εξουσίας της.
- 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

25 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ignatiou and Another v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 346,

C.D. Hay Properties Ltd. v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 393,

30

Παϊτάκος v. Γενικού Εισαγγελέα (1990) 3 Α.Α.Δ. 592,

Colakides Development Co. Ltd. v. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 977,

35

Αμίανι Εντεπράιζες (Χάουσες) Λτδ. v. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 1038,

Photos Photiades and Co. v. Republic (1964) C.L.R. 102,

40

Roditis v. Karageorghi and Republic (1965) 3 C.L.R. 230,

Nicolaidis v. Greek Registrar of the Co-operative Societies and Another (1965) 3 C.L.R. 585,

<i>Christides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 732,</i>	
<i>Hadjilouca v. Republic (1966) 3(B) C.L.R. 854,</i>	
<i>Iordanou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 245,</i>	5
<i>Republic v. Gava (1968) 3 C.L.R. 322,</i>	
<i>Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245,</i>	10
<i>Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax (1984) 3(A) C.L.R. 604.</i>	
Προσφυγή.	15
Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος αναφορικά με τη φορολογία εισοδήματος των αιτητών για το φορολογικό έτος 1978 (77) και την ειδοποίηση επιβολής φορολογίας Αρ. 2003120-78/87.	20
<i>Π. Πολυβίου, για τους Αιτητές.</i>	
<i>Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	25
<i>Cur. adv. vult.</i>	
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές προσβάλλουν τη νομιμότητα της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (ο "Έφορος"), αναφορικά με τη φορολογία εισοδήματος των αιτητών για το φορολογικό έτος 1978 (77) και την Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας, Αρ. 2003120-78/87, ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου, 1987.	30
Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση είναι:-	35
1. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.	
2. Πλάνη περί το νόμο.	
3. Έλλειψη δέουσας αιτιολογίας.	
4. Άσκηση της διακριτικής ευχέρειας με κατάχρηση και/ή υπέρβαση εξουσίας.	40
Οι αιτητές είναι εγγεγραμμένη εταιρεία. Μέτοχοί της είναι οι Στέλλα Σ. Γαλαταριώτη, Γεώργιος Σ. Γαλαταριώτης και Ελένη	

Μ. Χαμπουλλά. Οι πρώτοι δύο μέτοχοι ήταν επίσης οι Διευθυντές της εταιρείας.

5 Οι αιτητές στις 16 Μαΐου, 1979, υπόβαλαν, μέσω των ελεγκτών τους, τους λογαριασμούς για τη χρήση του έτους που έληξε την 31η Δεκεμβρίου, 1977, (έτος φορολογίας 1978).

10 Στις 19 Οκτωβρίου, 1979, ο Έφορος δέχτηκε τους λογαριασμούς που υποβλήθηκαν, αλλά στον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος πρόσθεσε £21,975.- εισόδημα που προέκυψε από την αγορά και πώληση "των κάτωθι τεμαχίων γης: Χωράφι αρ. τίτλου 1083, Δύο οικόπεδα αρ. τίτλου Β587 και Β591 (£22,850-875)".

15 Στις 5 Νοεμβρίου, 1979, οι αιτητές υπόβαλαν ένσταση, ισχυριζόμενοι ότι η γη που πωλήθηκε θεωρήθηκε ως στοιχείο πάγιου ενεργητικού από την ημερομηνία της αγοράς της. Ο τόκος που καταβαλλόταν για την αγορά της δεν αφαιρείτο από το φορολογητέο εισόδημά τους και ύστερα από υπόδειξη του Εφόρου "το κεφάλαιον επί του οποίου επληρώθησαν οι τόκοι εχρησιμοποιήθη διά απόκτησιν παγίου ενεργητικού, ήτοι οικόπεδα".

20 Ο Έφορος αποφάσισε την ένσταση με βάση το Άρθρο 20(5) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979 (Αρ. 4/78, 23/78, 41/79), (ο "Νόμος"), και απόρριψε την ένσταση. Κοινοποίησε την απόφασή του στους αιτητές με την πιο κάτω επιστολή ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου, 1987.

30 "Αναφέρομαι στην ένστασή σας με ημερομηνία 5 Νοεμβρίου 1979 που έχει υποβληθεί από τους πρώην ελεγκτές σας κυρίους Σκώττη και Πολυδωρίδη, κατά της φορολογίας του εισοδήματός σας, του φορολογικού έτους 1978, και επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι μετά από λεπτομερή επανεξέταση του όλου θέματος, αποφάσισα την βεβαίωση της ένστασής σας.

35 2. Το κέρδος που έχει προκύψει από την αγορά και πώληση ακινήτου περιουσίας σας, αποτελεί εμπορική πράξη με σκοπό το κέρδος και το εισόδημα από αυτή την πράξη, φορολογείται για σκοπούς φόρου εισοδήματος και έκτακτης εισφοράς.

40 3. Τα κριτήρια στην πιο πάνω απόφασή μου είναι τα ακόλουθα:-

(α) Το χωράφι στο Στρόβολο με αρ. εγγραφής G1083, τεμ. 976 που έχετε αγοράσει το 1974 για £13,650, το έχετε αναπτύξει χωρίζοντάς το σε τέσσερα οικόπεδα με αριθμούς εγγραφής

G1562 - G1565 (τεμάχια 1422 - 1425). Όλα τα οικοπέδα τα έχετε εμπορευθεί το 1977 για £23,500. Το γεγονός του διαχωρισμού της γης σε οικοπέδα, δεν αναφέρεται καθόλου στους λογαριασμούς, ούτε και τα έξοδα διαχωρισμού.

5

(β) Τα οικοπέδα που έχετε αγοράσει το 1973 στην Έγκωμη με αριθμούς εγγραφής B587 και B591 για £17,850 τα έχετε συγχωνεύσει σε ένα με αρ. εγγραφής B668 και το έχετε εμπορευθεί το 1977 για £30,000.

10

(γ) Το καταστατικό της εταιρείας σας προνοεί την αγορά και πώληση κτημάτων.

4. Το κέρδος από την πώληση της πιο πάνω κτηματικής περιουσίας το έχω υπολογίσει ως πιο κάτω:-

15

		£
Τιμή πωλήσεως οικοπέδων - Στρόβολος		23,500
" " " - Έγκωμη		<u>30,000</u>
		53,500

20

Μείον:-Κόστος οικοπέδων στην Έγκωμη 17,850

Κόστος αγοράς χωραφιού
στο Στρόβολο 13,650

25

Τόκοι	1975	600	
"	1976	600	
"	1977	<u>480</u>	1,680

Προμήθεια επί των πωλήσεων 395 33,575
Καθαρό κέρδος:- £19,925
=====

30

Οι δικηγόροι των αιτητών και των καθ' ων η αίτηση στις μακρές και επιμελημένες αγορεύσεις τους πραγματεύτηκαν τη νομική πλευρά, τα κριτήρια και χαρακτηριστικά στοιχεία που καθιστούν μια συναλλαγή εμπορική επιχείρηση, στο νόημα του Άρθρου 5(2)(στ) και 5(1)(α) των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως (Αρ. 2) του 1979 (Αρ. 58/61, 4/63, 21/66, 60/69, 47/73, 37/75, 12/76, 15/77, 8/79, 40/79).

35

40

Η γενική αρχή είναι ότι κάθε περίπτωση - πώληση - εξετάζεται και αποφασίζεται χωριστά, με βάση τα ιδιαίτερα στοιχεία και περιστατικά της. Το ζήτημα είναι μικτό: Νομικό και πραγματικό.

Αποφασίζεται στην κάθε περίπτωση με την εφαρμογή του Νόμου στα γεγονότα και στις περιστάσεις της υπόθεσης. Σε μια σειρά υποθέσεων έχουν αναφερθεί κριτήρια, τα οποία όμως δεν είναι εξαντλητικά και κανένα από αυτά δεν είναι από μόνο του αποφασιστικής σημασίας. Το τελικό κριτήριο είναι: Έχοντας υπόψη τα πραγματικά γεγονότα και το νόμο, μπορεί η συναλλαγή να θεωρηθεί ότι έχει το χαρακτήρα εμπορίας ακίνητης περιουσίας, ή είναι απλή ρευστοποίηση πάγιου ενεργητικού; (Βλ. τις πιο πρόσφατες Αποφάσεις *Apostolos Ignatiou and Another v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 346· *C.D. Hay Properties Ltd. v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 393· *Αλέξανδρος Παϊγκος v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 592· *Colakides Development Co. Ltd. v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 977· και *Αμάνι Εντερπράϊσις (Χάουσες) Ατδ. v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1038.)

Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα και ότι ο Έφορος ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα, αναφορικά με τα δύο πρώτα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 3 της επιστολής του, ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου, 1987, τα οποία επηρέασαν ουσιαστικά την κρίση του στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Η παράλειψη να γίνει η δέουσα έρευνα, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιαστικών γεγονότων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Photos Photiades and Co. v. The Republic of Cyprus through The Minister of Finance* (1964) C.L.R. 102· *Haridimos Roditis v. K. Karageorghis and Republic* (1965) 3 C.L.R. 230· *Nicos A. Nicolaidis v. The Greek Registrar of the Co-operative Societies and/or The Commissioner and Greek Registrar of Co-operative Societies* (1965) 3 C.L.R. 585· *Christos Christides and The Republic of Cyprus, through the Director of Inland Revenue Department of the Ministry of Finance* (1966) 3 C.L.R. 732· *Georghios Hadjilouca and The Republic of Cyprus, through the Chairman of The Council of Reinstatement of Dismissed Civil Servants* (1966) 3 C.L.R. 854· *Iordanis G. Iordanou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 245· *Republic (Public Service Commission) v. Kika Gava* (1968) 3 C.L.R. 322· *Δρ. Χρυσόστομος Χριστοφή v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2245· Μ. Στασινοπούλου "Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων", (1951), σελ. 305 - έχει ως αποτέλεσμα, λόγω της παράβασης των αρχών του Διοικητικού Δικαίου, την ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. Πλάνη περί τα πράγματα συνίσταται, είτε με

τη λήψη υπόψη μη υφιστάμενου γεγονότος, είτε με τη μη λήψη υπόψη υπάρχοντος γεγονότος - (Οικονόμου "Ο Δικαστικός Έλεγχος της Διακριτικής Εξουσίας" (1965), σελ. 243).

Στο φάκελο της Διοίκησης, σε Σημείωμα ημερομηνίας 8 Αυγούστου, 1986, αναφέρεται:- 5

"4. Από έρευνα που έκαμα στο Επαρχιακό Κτηματολόγιο έχω βρει τα ακόλουθα. 10

Το χωράφι στο Στρόβολο με αρ. Εγγρ. G1083 τεμάχιο 976 έχει χωρισθεί σε 4 οικοπέδα, τα οποία έχουν πωληθεί στα χρόνια 1977 και 1978.

Οι ελεγκτές απέφυγαν να δηλώσουν αυτήν την πράξη αλλά απλώς ανέφεραν "κέρδος από πώληση χωραφιού". 15

Ο επισυνημμένος πίνακας δίδει ανάλυση των πωλήσεων ακίνητης περιουσίας στα χρόνια 1977 και 1978. 20

5. Με βάση τα στοιχεία που έχουμε τώρα μπορούμε να δικαιολογήσουμε πλήρως την υπόθεση, ότι το κέρδος που προέκυψε αποτελεί εμπορική πράξη και πρέπει να φορολογηθεί για σκοπούς φόρου εισοδήματος." 25

Κάτω από το Σημείωμα αυτό, άλλος Λειτουργός του Τμήματος έγραψε στις 11 Αυγούστου, 1986:-

"Determine 1977 objection. As regards compensation money it is untaxable, therefore, settle objection on the above basis." 30

Ο Γ. Παναγιώτου, Λειτουργός του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ετοίμασε σχέδιο επιστολής, χωρίς ημερομηνία, πανομοιότυπο με την επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου, 1987, που παρατέθηκε πιο πάνω. 35

Ο Λειτουργός που έκαμε το Σημείωμα της 11ης Αυγούστου, 1986, σημείωσε στις 30 Αυγούστου, 1986, κάτω από το σχέδιο επιστολής:- 40

"Before we determine the assessments ask from them to give you full particulars of sites' separation costs."

Στις 8 Σεπτεμβρίου, 1986, στάληκε στους ελεγκτές των αιτη-

τών η πιο κάτω επιστολή:-

5 "Αναφέρομαι στην ένσταση των πιο πάνω πελατών σας κατά της φορολογίας του εισοδήματος του φορολογικού έτους 1978 και παρακαλώ όπως υποβάλετε το συντομότερο τις ακόλουθες πληροφορίες:-

(α) Να δηλώσετε τα έξοδα διαχωρισμού του χωραφιού με αρ. εγγρ. G 1083 περιοχή Στροβόλου σε οικοπέδα.

10 (β) Επίσης να δηλώσετε πώς έχουν καταχωρηθεί αυτά τα έξοδα στους λογαριασμούς της εταιρείας.

(γ) Να δηλώσετε οποιαδήποτε άλλα έξοδα που έχουν σχέση με τις πιο πάνω πωλήσεις ακινήτου περιουσίας."

15

Οι ελεγκτές απάντησαν στις 15 Σεπτεμβρίου, 1986:-

20 "Αναφερόμαστε στην επιστολή σας ημερομηνίας 8 Σεπτεμβρίου, 1986 και σας αναφέρουμε ότι όπως μας πληροφορούν οι πελάτες μας δεν έκαναν έξοδα για διαχωρισμό του χωραφιού με αρ. εγγραφής G1083 σε οικοπέδα."

25 Στις 15 Ιανουαρίου, 1987, ο Λειτουργός που ετοίμασε την έκθεση της 8ης Αυγούστου, 1986, καταχώρισε έκθεση από έρευνα του στο Επαρχιακό Κτηματολόγιο και την ίδια ημέρα εισηγήθηκε να απορριφθεί η ένσταση των αιτητών. Στην έκθεση αναφέρεται η 22α Ιουλίου, 1976, ως χρόνος διαχωρισμού. Κάτω από την εισήγηση υπάρχει γραμμένο:-

30 "Determine assessment. Give full reasoning."

Ακολούθησε η επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου, 1987.

35 Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η περιουσία στο Στρόβολο διαχωρίστηκε από τους προκατόχους - πωλητές προς αυτούς - Amazon Enterprises Ltd. ότι η αίτηση διαχωρισμού υποβλήθηκε το 1971 - Αίτηση Δ331/71· η Άδεια Διαχωρισμού Αρ. 852/72 εκδόθηκε στο όνομα της Amazon στις 7 Αυγούστου, 1972· η εργασία για το διαχωρισμό έγινε και συμπληρώθηκε από την Amazon· το
40 κτήμα αγοράστηκε από τους αιτητές το 1974· μεταβιβάστηκε "ως γη", γιατί κατά το χρόνο της μεταβίβασης δεν είχαν εκδοθεί ακόμη οι τίτλοι των οικοπέδων· η τελική έγκριση και η έκδοση των νέων τίτλων συμπληρώθηκε στις 19 Ιουλίου, 1976.

Αναφορικά με τα οικοπέδα στην Έγκωμη οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η αίτηση συνένωσής τους υπογράφηκε από τους Διευθυντές της εταιρείας, αλλά ουσιαστικά διά λογαριασμό των αγοραστών G.I.P. Constructions Ltd., έστω και αν η μεταβίβαση έγινε αργότερα, εντός του 1978.

5

Στις 13 Μαΐου, 1987, μετά την καταχώριση της προσφυγής, ο Νίκος Μαρκίδης, Λειτουργός, ετοίμασε, ύστερα από έρευνα, Σημείωμα για το θέμα της πώλησης της ακίνητης περιουσίας. Το Σημείωμα αυτό επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς των αιτητών και συμπληρώνει ότι στις 12 Αυγούστου, 1972, έγινε αίτηση από την Amazon Estates Ltd. προς το Τμήμα Χωρομετρίας για έκδοση τίτλων οικοπέδων, τα οποία θα προέρχονταν από το διαχωρισμό ως η εξασφαλισθείσα άδεια διαχωρισμού. Αναφέρεται ο φάκελος Κτηματολογίου Α.3930/72 - αίτηση για έκδοση τίτλων και διαχωρισμού και ο φάκελος Α.1831/76 - τελική έγκριση και έκδοση τίτλων.

10

15

Στις 21 Απριλίου, 1988, ο ίδιος Λειτουργός σε Σημείωμά του προς Ανώτερο Αρχιφοροθέτη, για το θέμα της προσφυγής αυτής και της γραπτής αγόρευσης του δικηγόρου των αιτητών, αναφέρει, μεταξύ άλλων:-

20

"2.(α) Λανθασμένα έχουμε αναφέρει στην έκθεση γεγονότων και στην επιστολή μας που αποφασίσαμε την ένσταση ότι έλαβε χώρα ανάπτυξη της γης προ της πωλήσεως."

25

Και δίδει εξήγηση για το λάθος.

Προσφυγές εναντίον αποφάσεων του Εφόρου προσεγγίζονται από το Δικαστήριο όπως όλες οι άλλες προσφυγές κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού είναι ακυρωτικής φύσης. Δεν είναι Δικαστήριο ουσίας. Η εξουσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης και τη διακρίβωση εάν η Διοίκηση υπερέβη τα ακραία όρια της εξουσίας της - (βλ., μεταξύ άλλων, *Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax* (1984) 3 C.L.R. 604).

30

35

Ενόψει των πιο πάνω, ευρίσκω ότι ο Έφορος στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα, λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας. Τα στοιχεία τα οποία βρήκε στις 13 Μαΐου, 1987, μπορούσε με έρευνα να τα είχε πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασής του.

40

5 Η απόφαση στηρίχτηκε και σε τρίτο κριτήριο - τους σκοπούς της εταιρείας με βάση το Καταστατικό της. Από το λεκτικό της απόφασης, όμως, φαίνεται ότι δεν εκδόθηκε αυτή για το μόνο λόγο του περιεχομένου του Καταστατικού των αιτητών. Η πλάνη περί τα πράγματα, στην οποία έγινε αναφορά, άσκησε ουσιαστική επιρροή στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

10 Το Δικαστήριο δεν θα ερευνήσει τα άλλα στοιχεία που περιβάλλουν την υπόθεση, για να αποφασίσει αν οι πωλήσεις έχουν τα χαρακτηριστικά στοιχεία τα οποία τις καθιστούν εμπορική επιχείρηση και ως εκ τούτου το κέρδος που προέκυψε είναι φορολογήσιμο εισόδημα. Μετά την ακυρωτική απόφαση, ο καθ' ου η αίτηση, με 15 βάση το Άρθρο 21 του Νόμου, θα προβεί σε νέα βεβαίωση - έκδοση νέας απόφασης - ύστερα από επανεξέταση της όλης υπόθεσης. Δεν θα ήταν ορθό να επηρεάσω με οποιοδήποτε τρόπο την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφόρου στη λήψη της νέας απόφασης.

20 Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.